

ΕΝΩΝΩ

ενώνω, ρ. [<μσν. ἐνώνω <αρχ. ἐνῶ + κατάλ. -ώνω], ενώνω·

- ενώνουμε τις μοίρες μας, βλ. λ. μοίρα·

- ενώνουμε τις τύχες μας, βλ. λ. [τύχη](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας